

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1138/2018
30.10.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног АА, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К 1044/17 од 22.03.2018. године и Вишег суда у Београду Кж1 273/18 од 13.06.2018. године, у седници већа одржаној дана 30.10.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К 1044/17 од 22.03.2018. године и Вишег суда у Београду Кж1 273/18 од 13.06.2018. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К 1044/17 од 22.03.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом оштећени ББ упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, док је окривљени ослобођен од дужности да накнади трошкове кривичног поступка и паушала и одлучено је да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 273/18 од 13.06.2018. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА и пресуда Другог основног суда у Београду К 1044/17 од 22.03.2018. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је окривљени АА, без навођења основа побијања и без стављања конкретног предлога суду у погледу одлуке о захтеву.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног АА је недозвољен.

Наиме, како је одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца, то је Врховни касациони суд нашао да окривљени није овлашћен да сам поднесе захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке, већ да је овлашћен да то учини искључиво преко свог браниоца, због чега је захтев за заштиту законитости окривљеног АА као недозвољен одбацио.

Руковођен изнетим разлозима, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија

Зоран Таталовић,с.р.